

Liefde voor de ongerepte Russische natuur

Galerie

Pentti Sammallahti: Here Far Away.

T/m 22 nov in Galerie Wouter van Leeuwen, Hazenstraat 27, Amsterdam.

Elke dag opnieuw sjokte de hond weer over die besneeuwde weg op het Russische eiland Solovki, met in zijn bek een tas. Op de heenweg naar de winkel in de stad zat daar geld in, op de terugweg een fles wodka en een bruin brood. Onmisbare benodigheden voor zijn baas, die twee benen miste en die de deur maar moeilijk uitkwam, vooral als de sneeuw zo hoog lag en de felle vrieskou in zijn stramme ledematen trok.

De Finse fotograaf Pentti Sammallahti (Helsinki, 1950) zag het tafereel

Pentti Sammallahti, **Solovki, White Sea, Russia, 1992**

tijdens een van zijn vele reizen naar Rusland en legde het vast. In dat ene beeld zit gelijk het belangrijkste thema dat in bijna al zijn foto's terugkomt: de relatie tussen mens, dier en natuur. De foto weerspiegelt zijn liefde voor de ongerepte, ruige natuur van het noorden: de sneeuw, de kou, de verlatenheid. Zijn compassie met mens en dier. En zijn humor: Sammallahti is een meester in het fotogra-

feren van absurdistische situaties en grappige toevalligheden. Op andere foto's zien we een hond die parmantig op een skibrommer zit terwijl andere honden naar hem opkijken, en kinderen die met vereende krachten een auto uit de modder proberen te duwen terwijl twee leeftijdsgenootjes alleen maar oog hebben voor de camera en hun best doen zich zo voordelig mogelijk in beeld te wurmen.

Sammallahti is een van de grote namen van de Finse fotografie. Hij publiceerde dertien fotoboeken en werd in 2004 opgenomen in de expositie waarin Henri Cartier-Bresson zijn honderd favoriete foto's liet zien. Hij is een meester in fine printing, en hanteert een verfijnd palet van zwarten, witten en grijzen, waarin hij vaak focust op textuur en een sterke compositie – twee ravenzwarte vogels op een wit pad, graspollen die nog net door een enorm sneeuwveld heen piepen. Maar het is vooral de poëtische sfeer in zijn foto's die raakt. Sammallahti houdt van regen en sneeuw, van duisternis en van de fletse stralen van een opkomende zon die door het zware wolkendek schijnen na een ijskoude, doorwaakte nacht.

Rianne van Dijck